

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1126/2016
20.10.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранка Станића и Гордане Ајншпилер Поповић, чланова већа, у парници по тужби тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Младен Никић, адвокат из ..., против туженог „ББ“ из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 бр. 808/15 од 15.01.2016.године, у седници већа одржаној дана 20.10.2016.године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље АА из ... изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 бр. 808/15 од 15.01.2016.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 601/13 од 16.03.2015.године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев за поништај решења о отказу уговора о раду тужилји број Дп. 191-2/13 од 09.09.2013.године, те да се наложи туженом да тужилју врати на радно место на којем је била распоређена Уговором о раду број 2638 од 20.04.2010.године и Анексима уговора о раду број 2461 од 19.04.2010.године, број 6366 од 06.12.2010.године, број 1797 од 10.01.2011.године, број 6852 од 08.11.2011.године и број 2567 од 30.03.2012.године. Ставом другим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкова поступка.

Побијаном пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 бр. 808/15 од 15.01.2016.године одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена је првостепена пресуда Основног суда у Ваљеву.

Благовременом и дозвољеном ревизијом изјављеном преко пуномоћника из реда адвоката тужилја побија другостепену пресуду, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у границама прописаним одредбом члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14) и одлучио да ревизија тужиље није основана.

Побијана пресуда није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Битна повреда из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП на коју се позива ревидент не може бити бити ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП. Неоснован је ревизијски навод тужиље о погрешној примени материјалног права.

Према утврђеним чињеницама тужиља је по Уговору о раду број 2638 закљученим са туженим 20.04.2010.године са даљим анексима закључено са 30.03.2012.године засновала радни однос на радном месту продавца, сектор продаје, служба малопродаје на неодређено време. Анексом уговора о раду који је ступио на снагу 18.11.2011.године регулисан је опис послова, дужности и одговорности тужиље, те је иста била у обавези између осталог да излаже робу по планограмима сектора маркетинга, да за сваки изложени артикал видљиво истакне утврђене малопродајне цене, да одржава хигијену продајног објекта и простора око продајног објекта, као и да води рачуна о роковима трајања изложене робе и да сву робу са последњим даном рока трајања повлачи из продаје уредно обележавањем да роба није за продају. Чланом 8. Уговора је регулисано у којим случајевима послодавац може да откаже уговор о раду запосленом, а између осталог ако својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене колективним уговором код послодавца или уговором о раду. Тужиљи је достављено упозорење о постојању отказног разлога, а због повреде радних обавеза из члана 2. став 1. тачка 9, 21. и 32. наведеног анекса уговора о раду, јер је 11.07.2013.године током контроле у киоску у смени код тужиље утврђено да тужиља није видно истакла малопродајне цене, није одржавала хигијену објекта и простора око објекта, није водила рачуна о роковима трајања изложене робе, јер су констатовани артикли са истеклим роком трајања због чега је тужиљи оспореним решењем од 09.09.2013.године отказан уговор о раду са анексима, јер није испуњавала своје радне дужности и обавезе на раду, поступцима који су утврђени као повреда радне обавезе.

Код овако утврђених чињеница, правилно су нижестепени судови применили материјално право, одредбу члана 179. став 1. тачка 2. Закона о раду, члан 115. Колективног уговора туженог којим је предвиђено да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду, ако за то постоји оправдан разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца, односно ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду, као и члан 8. Уговора о раду када је одбио тужбени захтев за поништај решења туженог којим је тужиљи отказан уговор о раду, дајући при томе разлоге које прихвата и ревизијски суд.

Повреда радне обавезе може се учинити нечињењем, односно када запослени пропусти радње које је био дужан да учини, што је овде случај. Неосновано се ревизијом тужиље указује да је отказ уговора о раду резултат шиканирања тужиље које се највише огледа у примени двоструких стандарда који важе за њу и колегиницу са којом дели смене, а који су далеко строжији када је у питању тужиља. Субјективни доживљај тужиље да је отказ уговора о раду резултат шиканирања од стране непосредно надређеног радника није довољан за успех у овом спору, већ је потребна субјективна компонента код туженог, која би се огледала у злој намери да се у односу на тужиљу исконструише постојање

услова за престанак радног односа, а у конкретном случају утврђено је да је тужиља повредила радне обавезе из уговора о раду по основу којих настаје отказни разлог због кога је тужиљи и отказан уговор о раду.

На основу изложеног, те како осталим ревизијским наводима тужиља оспорава оцену доказа од стране нижестепених судова, а тиме суштински утврђено чињенично стање што не може бити ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП, Врховни касациони суд је применом члана 414. ЗПП одбио ревизију тужиље као неосновану и одлучио као у изреци ревизијске пресуде.

**Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић